

Sag anlagt den 27. januar 2017 — Austrian Power Grid mod ACER**(Sag T-53/17)**

(2017/C 095/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Austrian Power Grid AG (Wien, Østrig) (ved advokaterne H. Kristoferitsch og S. Huber)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder

Sagsøgerens påstande

- De følgende dele af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheders (ACER) afgørelse nr. 06/2016 af 17. november 2016 om elektricitetstransmissionssystemoperatørernes forslag til fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne annulleres:
 - Afgørelsens artikel 1 sammenholdt med
 - bilag I, artikel 1, stk. 1, litra c)
 - ordet »også« og tekstafsnittet »af hensyn til kapacitetstildeling ved grænserne til det berørte budområde indtil de krav, der er beskrevet i dette dokument artikel 5, stk. 3, er opfyldt« i bilag I, artikel 2, stk. 2, litra e)
 - bilag I, artikel 5, stk. 1, litra s)
 - bilag I, artikel 5, stk. 3
 - bilag I, kort nr. 3
 - afgørelsens artikel 2
 - bilag IV
 - bilag V
- ACER tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at ACER ikke har kompetence til at indføre nye budområdegrænser og kapacitetstildeling.
 - Sagsøgeren har anført, at ACER ikke har kompetence til at indføre nye budområdegrænser eller kapacitetstildeling i en procedure for fastsættelse af kapacitetsberegningsregionen (KBR), som fastsat i artikel 15 i forordning 2015/1222 ⁽¹⁾ henholdsvis i en afgørelse på grundlag af artikel 8, stk. 1, i ACER-forordningen ⁽²⁾. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at tilkendegivelsen om, at den anfægtede afgørelse kan revideres, som angivet i dennes artikel 2 (hvilken i sig selv er ulovlig og appelleret), ikke kan opveje denne mangel på kompetence.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse i flere henseender tilsidesætter forordning (EF) nr. 714/2009 og forordning 2015/1222.
 - Sagsøgeren har anført, at ACER anvendte den retlige definition af kapacitetsbegrænsninger urigtigt, og at den tysk-østrigske samkøringslinje ikke er overbelastet og følgelig ikke kan gøres til genstand for kapacitetstildeling.

- Sagsøgeren har yderligere anført, at en opsplitning af det fælles elektricitetsmarked for Tyskland og Østrig er i diametral modstrid med de målsætninger, der forfølges med forordning (EF) nr. 714/2009⁽³⁾ og tilsidesætter princippet om, at interne overbelastninger ikke kan flyttes til nationale grænser.
- Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at afgørelsen er faktisk korrekt og anvender det lovbestemte kriterium for oprettelsen af en ny budområdegrænse på en urigtig måde, navnlig på grund af det forhold, at den tysk-østrigske grænse ikke er strukturelt overbelastet, at ACER ikke har overvejet alternative budområdegrænser, at mindre indgribende tekniske foranstaltninger ville have været tilgængelige, at den anfægtede afgørelse ikke tager hensyn til fremtidige udviklinger, at afgørelsen tilsidesætter kravet om, at budområder skal være af permanent karakter, og at ACER har fejlbedømt karakteren af sløjfestrømme.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter den primære EU-ret.

- Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, fordi mindre indgribende men lige så egnede foranstaltninger ikke blev overvejet og iværksat.
- Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de grundlæggende friheder, idet den kunstige adskillelse af det fælles østrigsk-tyske elektricitetsmarked resulterer i kvantitative restriktioner i samhandelen med elektricitet mellem begge medlemsstater. Sagsøgeren har angivet, at den anfægtede afgørelse i denne henseende tilsidesætter den frie bevægelighed for varer, der er sikret i artikel 34 TEUF og 35 TEUF. Ydermere opstiller de begrænsninger i overførselskapacitet, der er resultatet af indførelsen af en budområdegrænse og en kapacitetstildelingsmekanisme, ifølge sagsøgeren uberettiget begrænsninger for sagsøgerens ret til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF).
- Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter EU-konkurrenceretten, eftersom det at adskille det fælles tysk-østrigske elektricitetsmarked ved at indføre et budområde og en kapacitetsberegningsmekanisme (KBM) er ensbetydende med en markedsopdeling, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at ACER ved udstedelsen af afgørelsen har tilsidesat flere formforskrifter.

- Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at ACER ved fejlagtigt at basere sin afgørelse på artikel 15 i forordning 2015/1222 følgelig fulgte den forkerte procedure for oprettelsen af nye budområdegrænser og for indførelsen af KBM'er.
- Sagsøgeren har yderligere anført, at den ansøgning, der blev indgivet af den østrigske energireguleringsmyndighed E-Control om, at udkastet til KBR fra alle transmissionssystemoperatørerne skulle ændres, ikke blev behandlet i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 9, stk. 12, i forordning 2015/1222.
- Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at ACER har overskredet sin kompetence ved at erklære, at den ikke-bindende udtalelse 09/2015 fra september 2015 har bindende virkning. Endvidere blev ansøgerens processuelle rettigheder ifølge sagsøgeren grundlæggende tilsidesat, eftersom den udtalelse, der blev erklæret bindende, ikke indgik i høringsproceduren.
- Sagsøgeren har endvidere anført, at ACER's sagsakter til forberedelsen af den anfægtede afgørelse savner tekniske undersøgelser, analyser og dybtgående vurderinger. Sagsøgeren har hævdet, at Agenturet enten gav sagsøgeren væsentligt ufuldstændige oplysninger, og derved tilsidesatte dennes ret til fuld aktindsigt i henhold til artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, eller overhovedet ikke forberedte og/eller rådførte sig med teknisk ekspertise og tekniske analyser med henblik på at støtte den anfægtede afgørelse på et faktisk solidt grundlag (hvilket ligeledes ville være ensbetydende med en alvorlig processuel fejl).

- Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på faktiske omstændigheder, der ikke er blevet tilstrækkeligt afklaret, eftersom Agenturet navnlig — men ikke kun — har undladt at fremsætte bemærkninger om, hvor der forekommer strukturel overbelastning i det fælles tysk-østrigske markedsområde, og hvor denne kan håndteres mest effektivt, i hvilken udstrækning sløjfestrømme forekommer og påvirker den tysk-østrigske grænse, hvilke virkninger nuværende og endnu ikke vedtagne foranstaltninger vedrørende netværksudvidelse og forbedring af netværkssikkerhed har, hvor meget af den elektricitet, som strømmer til Østrig via andre medlemsstater, der senere fortsætter med at strømme derfra til Tyskland.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT L 197, s. 24).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13.7.2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211, s. 1).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211, s. 15).

**Sag anlagt den 1. februar 2017 — Grupo Orenes mod EUIPO — Akamon Entertainment Millenium
(Bingo VIVA! Slots)**

(Sag T-63/17)

(2017/C 095/31)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Orenes, SL (Murcia, Spanien) (ved advokat M. Sanmartín Sanmartín)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Akamon Entertainment Millenium, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Bingo VIVA! Slots« — registreringsansøgning nr. 13 468 251

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 453/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale omkostningerne afholdt af sagsøgeren.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, 75 og 76 i forordning 207/2009 i forbindelse om nødvendigt med samme forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), og regel 50 og 52 i forordning nr. 2868/95, af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til EF-varemærkeforordningen samt Domstolens retspraksis om fortolkning af ovennævnte bestemmelser.
 - Der foreligger ikke en passende sammenligning af tegnene.
-